

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbatissæ Ac Conventi Auregnitacensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

GNEZNENSI ARCHIEPISCOPO.

Epist. 43.
De confirmatione privilegiorum.

CVM illius locum, licet immeriti, tecum sponsam suam absque macula & ruga conservat, his nos convenient ex officio nostri debito robur apostolicum impertiri quae ad statum ipsius pertinent & quietem & ad conservationem ecclesiasticae libertatis. Cum igitur dilecti filii nobiles viri Lesco, Conradus, & Vvadislavus Oddonis, Duces Poloniae, tibi & suffraganeis Ecclesiae tuae necnon & successoribus vestris privilegium super ecclesiasticae libertate pia devotione ad statum debitum revocando concederint, nos tuis precibus inclinati, concessionem ipsorum, sicut pie ac provide facta est, ac in authenticis continentur, auctoritate apostolica confirmamus & praesentis scripti patrocinio communimus. Quia vero in eodem privilegio est expressum ut si aurum vel argentum sive pretiosas vestes aut palafridos decedentium Episcoporum supradicti Duces invenient, & Episcopus decesserit intestatus, in usus suos omnia convertantur, dum tamen hoc ipsum eis a nobis fuerit vel a Legato nostro concessum, dictis Ducibus consulimus & mandamus ut nequaquam in usus suos supradicta convertant, cum id in sua salutis cederet detrimentum, sed Ecclesiae cui defunctus Episcopus praefuit illa faciant integraliter assignari. Nulli ergo &c. confirmationis & iussionis &c. usque incursum. Datum Laterani 11. Kalend. Maij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

EPISCOPO QVONDAM
Halberstadiensi, & Abbatii de Sichem.

Epist. 44.
Scribitur ei
pro Archiepisco-
opo Gnezen-
si.

IS qui paci ecclesiastice inviderit & quieti quam in ecclis non potuit sua prepediente malitia retinere, non solùm adversarios manifestos sepe concitat contra ipsam, verum etiam proprios filios ad molestationem ipsius nonnunquam instigat, a quibus defensionis praesidia expectabat; ut eo dispensior sit illius infestationis offensa, quod minus de ipsius molestia timebatur. Sanè, sicut venerabilis frater noster Gneznensis Archiepiscopus gravi nobis conquectione monstravit, nobilis vir Vvadislavus Dux Poloniae, qui diuturnis eum injuriis & molestiis lacepsivit, dudum thesaurum Gneznensis Ecclesiae occupavit, ex hoc damna ipsi gravia inferendo, quasdam insuper villas Ecclesiae memoratae combussit, & quibusdam aliis nequiter

devastatis, multa Canonicis & hominibus Gneznensis Ecclesiae damna & injurias irrogare presumpsit; homines quoque de Gnezna ad eandem Ecclesiam pertinentes bonis suis per violentiam spoliavit postquam idem Archiepiscopus iter arripuit ad fedem apostolicam veniendo. Cum igitur dissimulare tot ejusdem Ecclesiae gravamina nequeamus, per apostolica vobis scripta precipiendo mandamus quatinus eodem Archiepiscopum atque Ducem personaliter, secundum quod in prioribus litteris nostris vobis injunximus, adeentes, dictum Ducem ut eisdem Archiepiscopo & suis hominibus super datis damnis & injuriis irrogatis satisfaciat competenter, ablatis omnibus restitutis, monere prudenter & inducere procuretis, ipsum ad hoc, si necesse fuerit, per cenfuram ecclesiasticam appellatione postposita ratione prævia compellentes. Testes autem &c. usque perhibere. Datum ut in alia per totum.

ABBATISSÆ AVREGNIACENSI.

EX assuetæ benignitatis officio sedes apostolica consuevit eas quæ montana religionis ascendunt, ut cum Maria fecerit excedens pedes Domini sedeant, confovere, ac illis, ne cuiusquam temeritatis incurso quies vel profectus impediatur earum, apostolicum praesidium impertiri. Eapropter, dilecta in Christo filia, tuæ ac monasterij tibi commissi tranquillitatem paterna volentes sollicitudine præcavere, auctoritate presentium inhibemus ne dioecesanus Episcopus vel Archidiaconus loci seu quilibet alius ordinarius judex sine manifesta & rationabili causa in te vel monasterium tibi commissum excommunicationis vel interdicti sententiam promulgare presumat, statuentes ut si te in aliquo gravari persenseris, libere tibi liceat sedem apostolicam appellare. Si quis vero post appellationem ad nos legitimè interpositam in te vel Ecclesiam tuam excommunicationis vel interdicti sententias contra praescriptam formam prælumpserit promulgare, ipsas decernimus non servandas. Nulli ergo &c. inhibitionis & constitutionis &c. usque incursum. Datum Laterani v. Kal. Maij, anno quarto decimo.

ABBATISSÆ AC CONVENTVI
Autegniaciensi.

IVitis pertinet desideriis &c. Eapropter, dilecta in Domino filia, vestris iustis postulationibus grato concurrentes assensu, auctoritate præsentium inhibemus tuis &c.

ne pro consequenda benedictione vel installatione Abbatissæ monasterij vestri, qua benedicenda pro tempore fuerit, consecrationibus altarium vel Ecclesiæ, sive pro oleo sancto, vel quolibet alio ecclesiastico sacramento diocefanus Episcopus vel Archidiaconus loci sub obtentu consuetudinis vel quolibet modo alio quicquam exigere vel extorquere præsumant; sed haec omnia gratis & sine pravitate qualibet vobis impendant. Nulli ergo &c. usque incursum. Datum ut in alia per totum.

*ABBATI ET CONVENTVI
sancti Quintini Belvacensi.*

M. 47. De electione abbatissæ
Vtis perentium &c. Cum igitur, sicut ex parte vestra nostro est apostolatui reseratum, à felicis recordationis Alexandro & Clemente Romanis Pontificibus nostro monasterio sit indulatum ut obeunte ipsius loci Abbatem, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur nisi quem fratres communi consensu vel fratrums pars consilij sanioris secundum Deum & beati Augustini regulam provideant eligendum, & inter vos ac venerabilem fratrem nostrum Belvacensem Episcopum super possessione electionis Abbatem in monasterio vestro dudum quæstione suborta, & per dilectos filios Abbatem de Bristol Cisterciensis ordinis, M. Prepositum Remensem, R. Meldensem Decanum ex delegatione dilecti filii nostri Gualæ tituli sancti Martini Presbyteri. Cardinalis tunc apostolicae sedis Legati de voluntate ipsius Episcopi taliter extiterit causa ipsa sopita, ut eligendi Abbatem plenam habeatis & liberam facultatem, perita tamen prius à Belvacensi Episcopo licentia eligendi, nos vestris precibus inclinati, quod per eosdem judices super hoc est cum Episcopi memoriati assensu deliberatione provida diffinimus, auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti pagina communimus; inhibentes ne quis contra diffinitionem hujusmodi super Abbatis electione vos audeat molestare. Nulli ergo &c. confirmationis & inhibitionis &c. usque incursum. Datum Laterani i. v. Kal. Maij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

*EPISCOPO BRIXINENSI,
& Aquilegensi Decano, & magistro
Hug. Canonico Ratisponensi.*

*D*iligenter auditis & perspicaciter intellectis quæ à dilecto filio procuratore venerabilis fratris nostri Salzburghensis Archiepiscopi ex parte una & procura-

tore Gurcensis Capituli ex parte altera super excommunicationis sententia quam idem Archiepiscopus in ipsum Capitulum promulgavit fuere proposita coram nobis, sic duximus providendum, ut cum à tribus ex majoribus ipsius Ecclesiæ Canonicis fuerit requisitus, infra quindecim dies ipsum Capitulum absolviri faciat ad cautelam, mittens aliquem ad Gurensem Ecclesiam qui recepta secundum formam Ecclesia jura toria cautione quod nostro vel vestro mandato parebit, eidem Capitulo beneficium abolitionis impendat; exceptis Preposito & V. & F. Canonicis, qui de mandato nostro fuerunt apud sedem apostolicam absoluti; ac deinde coram vobis, quibus hoc negotium duximus committendum, tam de principali causa quam de ipsa sententia necnon & de Ecclesia sancti Laurentij, qua post commissionem factam à nobis & post appellationem ad nos interpositam spoliati fuerunt per nuntios ipsius Archiepiscopi, cognoscatur, & si de partium voluntate processerit, fine canonico terminetur; alioquin negotium ipsum sufficienter instructum ad nostrum remittatur examen, præfixo partibus termino competenti quo nostro se conspicui repræsentent justam auctore Deo sententiam recepturæ; quod si infra præscriptum tempus Archiepiscopus ipse non fecerit illos absolviri, per dilectum filium Iunensem Prepositum Aquilegensis diocesis eos absolviri jubemus. Ceterum interrogatus in judicio coram nobis procurator Gurcensis Episcopi utrum idem Episcopus pro excommunicato se haberet, respondit quod revera Salzburghensis Archiepiscopus excommunicavit Episcopum & Capitulum quarta feria, & post tertiam vel quartam diem dedit ipsi licentiam audiendi divina & ut divinis officiis interesset, quia ipse propter debilitatem manus celebrare non potest; & ex tunc divina sibi fecit officia celebrari, & exercuit ea quæ consueverat exercere. Nos autem interloquendo respondimus quod si res taliter se haberet, Episcopus idem pro absoluto esset habendus, nisi postea excommunicationis sententiam exceperet. Testes autem qui fuerint nominati &c. usque prohibere, nullis litteris obstantibus præter assensum partium à sede apostolica imperatis. Quod si non omnes &c. tu, frater Episcope, cum eorum altero ea &c. Datum Laterani i. Non. Maij, pontificatus nostri anno quartodecimo.